

Creu del Pla

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carretera La Llacuna-Igualada, a la banda dreta, a la partió entre els dos termes
Emplaçament: Al peu de la carretera a la Llacuna BP-2121 prop de la Carrerada que ve de la Múnia
Alçada: 613

Coordenades:

Latitud: 41.48266
Longitud: 1.51867
UTM Est (X): 376329
UTM Nord (Y): 4593398

Classificació

Número de fitxa: 08257-108
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle: XV
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Erosió i desgast
Protecció: Legal

Tipus de protecció > Europea

> Atributs Inspire:

- BCIN
- National Monument Record
- Religiós i/o funerari

Observacions protecció: BCIN (decret creus terme); NNSS ajuntament 2002
Data aprovació: dj., 14/03/1963 - 12:00
Número inventari: IPAC 5839
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental

Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08103A00200140/08257A00909004
Fitxes associades:
[Creu de França](#)
Autor de la fitxa: F. Xavier Menéndez i Pablo
Data de registre de la fitxa: dj., 02/10/2014 - 02:00

Descripció

Creu de terme, de pedra, gòtica. Presenta capitell esculpturat amb quatre figures humanes o sants i dos escuts, un amb els símbols heràldics dels Cervelló (es la cara que mira a La Llacuna) i l'altre amb una campana sobremuntada amb un sol i una figura borrosa, que podria ser una pinya, símbol de la família Miralles (aquesta darrera es la cara que mira a Santa Maria de Miralles). En una cara presenta la verge, i en l'altra, la crucifixió. El fust es una columna llisa hexagonal i la base descansa sobre tres graons de planta quadrada.

Observacions:

Està a la partió de dos termes, La Llacuna i Santa Maria de Miralles, per tant té també una funció termenal. L'IPAC de la GC, la situa a la Llacuna (num. 5839). En determinada bibliografia, se la situa a la Llacuna (p.e Generalitat de C. 1997; veure bibliografia). El Mapa del Patrimoni Cultural de la Llacuna també l'inclou (fitxa num. 87). És BCIN d'acord amb el Decret 571/1963 de 19-03-63 i segons la Llei 16/1985 (BOE 155, 29-06-85), així com la llei 9(1993 de patrimoni cultural de Catalunya. Tot a aquest alt grau de protecció legal, es troba a peu de carretera i és un element fàcil de ser malmès o sostret.

Història

Aquests tipus de creus de terme delimitaven el límit jurisdiccional d'una senyoria, parròquia o municipi, i també podia indicar una cruïlla de camins, proporcionant un indret de protecció o benedicció. La Creu del Pla es del primer tipus ja que indica la partió entre dos termes, al contrari de l'altre creu de Miralles, la de França (fitxa 15). Cal recordar que la fortalesa de Vilademàger (La Llacuna) va passar a partir de 1079 als Cervelló, que gaudien del domini com a feudataris del Comte de Barcelona, fins que va passar als Montcada i després als Ducs de Medinaceli.

Bibliografia

Consell Comarcal de l'Anoia. L'Anoia en viu. Viu el turisme. Guia Comarcal. Area Turisme
Consell Comarcal de l'Anoia. Igualada, 2007 Generalitat de Catalunya. Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Anoia. Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya Num. 7. DG Patrimoni Cultural Generalitat de Catalunya. Barcelona 1997 Valls i Prat, Marcel·lí. Cronologia històrica de la Llacuna. 1984 Llenas i Costa, Ramon. Apunts històrics de La Llacuna. Vilanova i la Geltrú. 1980 Mapa del Patrimoni Cultural de la Llacuna. Diputació de Barcelona/ Ajuntament de la Llacuna 2012 (Autor: Joan Garcia Targa)

